

- загострення соціальних проблем через зменшення фінансування соціальної сфери;
- витік національного капіталу за кордон;
- підвищення податків для оплати зростаючого боргу та пов'язаних з ними відсотків;
- дефолт країни, тобто неможливість держави виконувати свої зобов'язання;
- збільшує навантаження на державний бюджет.

Зазначимо, що відповідно до структури державного боргу України гарантований борг має загальну тенденцію до скорочення. Це може свідчити про зниження боргової ліквідності держави, що означає не здатність країни відповісти за своїми борговими зобов'язаннями у разі настання дефолту.

Хоча держава у процесі проведення реформ не повинна категорично відмовлятися від запозичення коштів, однак при цьому варто пам'ятати, що, як і будь-який економічний інструмент, позика може здійснювати як позитивний, так і негативний вплив на національну економіку.

Список використаних джерел:

1. Доліновська О.Я. Економічна природа та сутність державного боргу / О.Я. Доліновська // Збірник наукових праць Черкаського державного технологічного університету. – 2010. – Вип. 26 (1). – С. 130-134. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znrchdtu_2010_26\(1\)_28](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znrchdtu_2010_26(1)_28)
2. Куксенкова О.О. Зовнішній державний борг України: проблеми та шляхи їх вирішення / О.О. Куксенкова // Молодіжний науковий вісник УАБС НБУ. – 2014.
3. Лісовенко В.В. Державний борг: концептуальні засади та макроекономічні аспекти / В.В. Лісовенко, Л.Я. Бенч, О.І. Бец // Фінанси України. – 2014. – № 12. – С. 7-31. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Fu_2014_12_3.
5. Мірошніченко І.С. Зовнішня заборгованість України як чинник впливу на економічну безпеку держави в умовах глобалізації [Електронний ресурс] / І.С. Мірошніченко // Облік і фінанси. – 2014. – № 3. – С. 102-109. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Oif_apk_2014_3_18.
6. Терещенко В.Л. Державний борг України: сутність, соціально-економічні наслідки, перспективи оптимізації / В.Л. Терещенко // Економіка і регіон. – 2011. – № 4. – С. 59-62.

Терещук І.О.

магістр,

Науковий керівник: Алескерова Ю.В.

доктор економічних наук,

Вінницький національний аграрний університет

КОНТРОЛІНГ ФІНАНСОВИХ РИЗИКІВ ПІДПРИЄМСТВ

Мінливість фінансового середовища вимагає від суб'єктів господарювання системних змін у підходах до управління фінансовими ризиками. Поява нових

фінансових інструментів, зміна технологій виробництва, зростання ролі інформації у прийнятті управлінських рішень призводить до якісних та кількісних змін у ризиках, яких зазнають підприємства. В зв'язку з цим зростає необхідність концептуальних і практично значимих розробок у сфері управління фінансовими ризиками (табл. 1).

Реформування системи управління фінансовими ризиками на основі побудови контролінгу фінансових ризиків є інноваційним кроком до запровадження принципово нового рівня фінансового менеджменту на підприємствах, підвищення їх конкурентоспроможності та максимізації вартості [4].

Таблиця 1

Класифікатор ризиків

Класифікаційна ознака	Види
1. За комплексністю	1.1. Прості 1.2. Складні
2. За джерелом виникнення	2.1. Систематичний (ринковий) 2.2. Несистематичний (специфічний)
3. За можливістю передбачення	3.1. Прогнозовані 3.2. Не прогнозовані
4. За характером	4.1. Динамічні 4.2. Статичні
5. За тривалістю дії	5.1. Короткострокові 5.2. Середньострокові 5.3. Довгострокові
6. За ступенем впливу на фінансово-господарський стан підприємства	6.1. Мінімальні 6.2. Незначні 6.3. Помірні 6.4. Критичні 6.5. Катастрофічні
7. За можливістю страхування	7.1. Такий, що можливо застрахувати 7.2. Такий, що неможливо застрахувати

Джерело: Сформовано за результатами дослідження

Важливим завданням контролінгу фінансових ризиків на підприємстві є інформаційно-аналітична та методична підтримка ризик-менеджменту і керівництва в процесі ідентифікації ризиків.

Система контролю ризиків являє собою набір інструкції і процедур (засоби внутрішнього контролю), які використовуються для забезпечення упорядкованого та ефективного управління фінансово-господарською діяльністю, а саме: суворе дотримання прийнятої політики управління, у тому числі облікової політики; забезпечення збереження активів; запобігання та

виявлення фактів шахрайства і помилок; точність і повнота бухгалтерських записів та своєчасна підготовка достовірної фінансової інформації [1, 2].

При аналізі системи контролю ризиків слід звернути увагу на такі питання (чинники контрольного середовища): діяльність вищого органу управління суб'єктом (ради директорів, інших органів); філософію, політику керівництва та стиль його роботи; організаційну структуру управління суб'єктом; методи наділення повноваженнями та відповідальністю; систему контролю з боку керівництва, у тому числі службу внутрішнього контролю (внутрішнього аудиту), кадрову політику, а також розподіл обов'язків [3].

Ефективність концепції управління ризиками на підприємстві впливає на фінансові результати підприємства. Побудова ефективної системи контролінгу ризику дозволить не лише ефективно мінімізувати ризики, а й використовувати ризики для отримання додаткового прибутку в майбутньому.

Список використаних джерел:

1. Алескерова Ю.В., Коробчук А.Р. Аналіз фінансового потенціалу аграрного підприємства. – Глобальні та національні проблеми економіки, МНУ ім. В.О. Сухомлинського, 2018. Випуск 22. С. 743-748.
2. Гончарова Ю.С. Методи та етапи оцінки фінансового потенціалу підприємства. – Економіка підприємства, 2013. № 4. С. 43-45.
3. Костецький В.В. Фінансовий контролінг в системі управління фінансами підприємства / В.В. Костецький // Наукові записки. Серія «Економіка»: збірник наукових праць. – Острог: Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2012. – Випуск 19. – С. 143-146.
4. Скакальський Ю. С. Контролінг фінансових ризиків підприємств. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://kneu.edu.ua/userfiles/d-26.006.04/2016/Skakalsk-diss.pdf>